
KRÓNIKA

A SZERBHORVÁT NYELVI TANÁCSRÓL. A Szerb KSZ Központi Bizottságában és a Szerb SZK Képviselőházában az utóbbi években, amikor a szerbhorvát nyelv időszerű problematikájáról" tárgyaltak, „több ízben is javasolták, hogy néhány más köztársaság mintájára a Szerb Szocialista Köztársaságban is alakítsanak „társadalmi testületet a nyelv művelésére”.

Belgrádban elhatározták, hogy ezt a testületet Szerbhorvát Nyelvi Tanácsnak nevezik, a Szerb SZK Képviselőháza keretében hozzák létre „nagy-számú szerv, szervezet, intézmény és közösség megállapodása révén”. Munkáját a Tanács a tömegtájékoztatási eszközökben és folyóiratokban hozná nyilvánosságra. Mintegy ötven tagja a köztársaság és a tartományok egyetemének, könyv- és lapkiadó munkaszervezeteinek, a belgrádi, priština-i és újvidéki rádióknak és televízióknak, a tudományos és művészeti akadémiáknak, az írók, fordítók és újságírók egyesületeinek, a Matica srpskának, a Szerb KSZ KB-nek, a Köztársasági Képviselőháznak és a Szocialista Szövetség Köztársasági Választmányának képviselőiből tevődne össze. A Tanács megalakítására vonatkozó megállapodás tervezetéről a Szerb Szocialista Szövetség Köztársasági Választmányának művelődési szakosztálya a múlt héten tárgyalt, s a résztvevők a Vajdasági Szocialista Szövetség Tartományi Választmányának képviselőjét kivéve, egyhangúlag támogatták a kezdeményezést. Vera Milosavljević eképp indokolta meg Vajdaság álláspontját:

„Nem támogatjuk e Tanács megalakítását. Nagy fenntartásaink vannak vele szemben. Többet árt majd, mint használ... Vajdaságban hagyományosan nagy gondot fordítunk a nyelvi kérdésekre. Bizonyos eredményeket értünk el a nyelvről való társadalmi gondoskodás és a nemzetek és nemzetiségek nyelvének zavartalan fejlődését szolgáló feltételek megteremtése terén. Ha az említett többnyelvű intézmények aláírnák a Szerbhorvát Nyelvi Tanács megalakításáról szóló megállapodást, felmerülne a kérdés: nem lehetne-e ezt úgy értelmezni, hogy állást foglaltunk egy hivatalos nyelvről? Alkotmányos kötelességünk gondoskodni valamennyi nyelvről... A vajdasági intézmények és szervezetek együtt fognak működni e Tanáccsal, ha megalakul, de véleményünk szerint semmi szükség vertikális szerveződésre a szerbhorvát nyelv kérdéseit illetően a Szerb SZK-ban, jóval inkább szükséges az együttműködés, megbeszélés a meglévő társadalmi és öngazgatási szerveződés tiszteletben tartásával...”

E megindoklást követő vitában az ülés résztvevői továbbra is támogatták a Tanács megalakítását. Most a köztársaság és a tartományok 36 intézményén múlik, hogy megalakul-e vagy sem. Ha az intézményeknek több mint a fele megalakítása mellett foglal állást, aláírják a megállapodást.

ELHUNYI ACO SOPOV. Április 21-én Szkopjében 59 éves korában elhunyt Aco Sopov macedón költő, a Macedón Tudományos Művészeti Akadémia tagja. A háború utáni macedón költészetben ő a szubjektív lírai hang-

nem ápolója és szószólója. A lírai őszinteség katonájának vallotta magát. Első kötete még 1944-ben jelent meg, országos rangú költővé az 1952-ben megjelent *Sztihoivi za makata i radoszta*, majd a három évvel később jövő *Szlej sze szo tisinata* avatta. Válogatott munkáinak nemréggi megjelenése előtt még két kötete volt a *Vetrot noszi ubavo vreme* (1957) és a *Nebidnina* (1963). Több nyelvre fordították, egyebek között magyarra is. 1964-ben jelent meg *Örök várakozó* válogatott verseinek gyűjteménye a Forum Könyvkiadónál, Fehér Ferenc fordításában. Versei szerepelnek a *Napjaink éneke* modern jugoszláv költészeti antológiánkban és Fehér Ferencnek a *Madarak folyója* című műfordítás-gyűjteményben is.

Aco Sopov részvevője volt a népfel szabadító háborúnak, az 1941-es Em lékérem viselője. A főlzabradulás után folyóiratszerkesztő volt, majd diplomataként tevékenykedett. Több ízben volt elnöke a Macedón Írószövetségnek, valamint a Műfordítók Szövetségének.

DÍJAZOTT JUGOSZLÁV FILMEK ÉS ZENEMŰ. Éremhullás a jugoszláv rövidfilm egén. Dušan Vukotić *Világ-űri vendégek* című filmje learatta a tudományos és fanti filmek madridi fesztiváljának összes főbb díjait. Nagydíjat kapott a rendezésért, megkapta a közönség díját és a nemzetközi kritika különdíját. Ezenkívül a szakbizottság a filmmaszkot is díjazta.

Hasonlóképpen, a nemrégben lezárult oberhauseni rövidfilm-fesztiválon, Bogdan Žižić *Prés* című filmje elnyerte a hat egyenrangú nagydíj egyikét, valamint az evangélikus filmközpont itt tekintélyesnek számító jutalmát. A dolog érdekessége, hogy Žižićnek ugyan ez a filmje nem került be a belgrádi rövidfilmfesztivál szűkebb válogatásába sem.

Luka Jugović Pirula jugoszláv zene-

szerzőt Theodor Körner-díjjal tüntették ki *Bécsi impressziók* című szimfóniájáért. A magasrangú kitüntetés átadásán megjelent dr. Kirschläger osztrák köztársasági elnök is.

FILMSZAKEMBEREK A ZSŰRI-BEN. A pulai filmfesztivál priština-i közgyűlése kitűzte az idei rendezvény megtartásának időpontját. Eszerint a 29. pulai játékfilmfesztivál július 21-én kezdődik, és július 30-án zárul. A közgyűlés ezenkívül elhatározta, hogy a jövőben a bíráló bizottságnak kizárólag filmszakemberek lehetnek a tagjai, továbbá, hogy ezentúl a legjobb női és férfi epizód szerepeket is díjazják.

NEM JELENIK MEG DEDIJER ÚJABB KÉT KÖNYVE. A rijéikai Liburnia, valamint a zágrábi Mladost kiadóvállalat együttes közleményben tájékoztatta a nyilvánosságot, hogy eltekint Vladimir Dedijer *Újabb adalékok Josip Broz Tito életrajzához* című műve 3. és 4. kötetének megjelenetésétől. A közlemény, miután elismerően szól a mű 1953-ban megjelent első kötetéről, majd tavalyelőtti újrakiadásáról, sajnálattal állapítja meg, hogy a második kötetben érthetetlen okokból elmaradt az a tudományos és tartalmi színvonal, amely az 1941—1944. évi háborús napló szerzőjétől elvárható volt.

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK 32. TALÁLKOZÓJÁNAK DÍJAZOTTJAI. A vajdasági hivatásos színházak idei szemléjét Szabadkán rendezték meg.

A legjobb előadásnak járó díjat az *Újvidéki Színháznak* ítélte oda a bíráló bizottság, Mrozek Tangójának bemutatásáért. *Ljubomir Drašković* megkapta a találkozó rendezői díját, *Fejes György* és *Kiss Júlia* színészi alakításáért részesült díjban, *Bicskei István* és *Ferenczi Jenő* pedig elismerő

oklevelet kapott a szerep tolmácsolásáért.

A legjobb színészi alakításért *Jónás Gabriella* kapta a Jelka Asić-díjat, Goldoni Mirandolinája címszerepével érdemelte ki. Partnerei közül *Árok Ferencet* díjazták. Színészi díjat kapott még *Miloš Žutić*, *Zaida Krimsambalov* és *Valja Vejtin*, az Újvidéki Szerb Nemzeti Színház Drámai Központjának tagja, *Dobrila Šokica* és *Ivana Pejčić*, a Szerb Nemzeti Színház drámaegyüttesének művészei, valamint *Danilo Čolić*, a szabadkai Népszínház szerbhorvát társulatának tagja. Dicséző oklevelet *Ksenija Martinov* és *Ljubica Jović*, az Újvidéki Szerb Nemzeti Színház, illetve a Drámai Központ és *Petar Radovanović*, a szabadkai szerbhorvát társulat tagja kapott.

A legjobb kosztümtervezőnek járó díjat *Jasna Petrovićnak* ítélte oda a zsüri. Lorca Bernarda Alba háza és

Deana Leskovar Szomorú események képei című darabjának kosztümtervezéért, a díszlettervért járó díjat ezzel szemben nem osztották ki, mert általános vélemény szerint a látott darabok díszlettervezői közül senki sem érdemelte ki.

Külön elismerésben részesítette a zsüri az újvidéki Ifjúsági Színpadot, a pancsovai Művelődési Központ együttesét és *Radoslav Z. Dorić* rendezőt. A közönségzsüri Versegi József-díjat *Zoran Rotar*, a pancsovai Művelődési központ művésze kapta.

Ha egy mondatba kellene sűríteni a szakmai véleményt, ezt *Branko Pleša* színművész, a zsüri tagjának szavait idézve tehetnénk meg: az idei találkozó a kiemelkedő színészi teljesítmények jegyében telt, és ha egy találkozó tizenkét előadása közül öt kiemelkedően jó, akkor az egész fesztivál színvonalá elismerésre méltó.